

Muttin sii Tobiasa akka postam kaitšaw kää-
tai. Ja ko Tobias kulai taw kaitšaw määkkomin,
jatti sän affasis: jama ti lepit taw kaitšaw suolatam;
äp mi kalla suola piergoit päräät. The suttai tatt
akka, ja jatti: Tasse pä tiez; kall tatt wuoidno, jutte
to tärwo (Jubmela nala) lä tässe, ja to waddalta-
kah äh mawse maitel. Ja taggar paakoikum kaitoti
tatt akka pädnes aalo. The suokkeri Tobias ja aal-
gi tjeerrot ja räkkälit Jubmelaw. Herra Jubme-
lam; ih tån taka wäärrot, ja kailka, mait tån takah,
tatt lä aiwe puorre. No munji arbmokis, ja eele
mo määddoit haddotä. Herra Jubmelam, arbmot
mo, ja kärjetä mo häaggaw rasin: jutte mon sitaw
eenni jaabmet, ko eellet.

Tanka peiwen wierti ai Sara, Raguela neida kai-
fotemit ja pilketemit kierdat aattjes täardnost; jutte tär-
dno täröti Saraw ja jatti: waipä Jubmel takalii to ma-
natakan; waipä mi äp käässet wuoina littja toste pardnew
jala neidaw, tån teudoit häawateje. Wai sitah kos tån
mo ai kädde, näu ko tån kettaw teudo läh kädäm?
Tatt Sara sii wuoin adnam kettaw teudo manga-
lakoi, ja kailkah lejin häkkat jaabmam. The tjaan-
gai Sara siffneb ladjai, ja räkkäli täbbe Jubme-
law heddo kälbmä peiwe, ikä pärräm tån aife sin
i maitel. Ja Sara räkkäli Jubmelaw, wai sän
kalkai soste taggar häapaw eerit kaitarit. Ja kälmad
peiwen, ko sän sii räkkälemest kargam, aalgi sän kiit-
tet ja hewetit Jubmelaw, ja jattet: kiito ja kudne
lääkkos to nammi Herra mija aitari Jubmel! Jutte
Tån läh libbes ja armokis, waiko Tån määratowah;
Tån luoitah määddoit andagis taita, kuteh To mää-
rähin tjorwortih. To lusa järkitaw mon Herra; To
lusa pajetaw mon tjalmitam. Mon räkkälaw To,
wiekketä mo taggar suorra häapast eerita, jala wal-
de fauda mo häaggaw lufadt. Tån tietah Herra im
mon

mon lä käässet teudow haalitam. mon läw kättja-
lam warjelit eettjam wiketis wuotain kail pahas haa-
litemist. Immon lä käässet saakkanam ädtje lats sse-
keswuota sabrai. Walla to paloin läw mon kudne-
lats waldomi qwuorrasam, juoko mon iw littja wuo-
kas ärrom taita älbmaita, jala tah äh lämats munji
wuokolah; marje tån läh eettja teudow munji merre-
tam: jutte To aikomus i tjuodijo ulbmui walden.
Taw mon wittast tietaw, kuteh Jubmelist palla, tatt
jaskatowwa määrahist, ja surgost kaajossa, ja paka-
tusa mangel ädtjo ulmuts arbmow. Ih Tån mie-
jastuwa almatji waiwaj. Paha talke mangel paa-
jah Tån peiwen paitet. Määrahä ja kadnjali man-
geu paajah Tån almarjit aawwustit. Rampo ja kud-
ne lääkkos To nammi Tån Jerala Jubmel! Ja
tanka paalen kulai Jubmel almen, kääbatti, Tobiasa
ja Sara räkkälwasait. Ja Jubmel raajai muttem
Engilaw tatt ailes Raphael wiekketattjat sunnow.

Ko tal Tobias täiwoi eettas warga jaabmet,
kättjoi sän paardnes lufas ja jatti: etselis pardnam!
kulda lä mo paakoit, ja wuorki tait tjärgä waiwmoi.
Ko Jubmel mo sielow kärjet, kailkah tån mo rubma-
haw tjaabbist hautai peijat. Tån kailkah kudnetit
äädnadt äbbä wiesjom peiwinadt. Muite maggar wai-
wew sän lä kiertam, ko sän to waimos wuolen qwuod-
di. Ja ko sän jaabma, kailkah tån so haudai peijat.
Ane Jubmelaw waimonadt ja tjalmitadt äudän kail
wiesjom peiwinadt, ja katti eettjad: saakkanemest kud-
doi ja paha pargoi, äbmamis Jubmela wuosti mää-
dah. Wiekketä waiwasit ja pjeebma häajoit, the kal-
kaa Jubmel tunji armokiswuotain piergasaw kättjat.
Jus eettjanadt lä waihe, the wadde waattamaw wal-
jasit: jus eettjanadt lä wanes, the wadde taul puo-
rin mielain taw pinnaw, mi to tuoken lä. Taggar
waldaistakai tjada tån allastit pallaw tjäggah, ko ois

taarpahats päätah. Warotä eettjadt pardnam tjeulas wuotast, ja eele säälkänä eerja niisfunita: äro tässjo aakkainadt äntäst. Eele äiwastala ja stuorastala, jutte stuorastallam lä wuorbetiswuota algo. Maufe ta-
sa palkaw, kutte tunji parga. Eele taka qwuoina-
sadt, mait tän ih sita, jutte qwuoine kalkaa tunji
takkat. Jermab ulbmuißt kalkah tän neuwoit kat-
tjat ja kiite aalo Jubmelaw ja räkkälä So, wai
Sän aalo täärjoli to, wai tän juokke pargon takalu-
lüh so paakoi milte. Tän kalkah tiettet pardnam, jut-
te talloi, ko tän lejih maannan, läw mon rutait luoi-
tam Gabeli, Nagesa stadani; tän kalkah tait rutait
ruoptot raukat.

The wasteti pardne: kaiffa mait tän läh munji
pakatallam, sitaw mon mielainan takkat; walla kof-
tes mon kalkaw tait rutait ruoptot ädrjot? J tatt
älmai täbdä mo, iwä mon so: maites mon kalkaw
sunji märkan poktet, wai tatt munji jaffa? Iwä
mon] täbdä käinow täff. The wasteti attje: welge
kirje lä tanne mo tuoken; walde taw saaronadt: kall
tatt maffa, ko tän wuofetah wielgekirjew. Mana
tell ain wuostak, ja ärsä allasit taggar äskeltis qwuoi-
mew, kutte puore palka ändan wuolga to saaron, wai
tän äädrjoliß tait rutait ruoptot, ko mon läw ain
eellemin. The wuolgi oit nuorab Tobias ulkos, ja
kaunati muttem nuorra älbmain, kutte lei wuokof ja
lei näu karwotum, the ko lului karwes markai; ikä
tauf Tobias tiettam mi älbmain tatt lei. The To-
bias puorastatti taw älbmain ja katjai: kästes lä to
maddo, radnam? The wasteti nobbe: mon läw Is-
rälä maaddosi. The katjai ain Tobias: läähkos tän
ääppes Media äädnamita? Nobbe wasteti: läw mon
kalle; taiwai mon läw täbbe mannam ja ijtat ädam
Gabela luune Nagesa stadani. The jatti nuorab To-
bias! wuorde ain änelattjajaw; mon kalkaw sardnot

attjasin. The wuolgi nuorab Tobias äsä, ja sardnoi-
attjasis, ja attje ändohi ja kättjoi taw nuorra älb-
main käättai tjagnat. The tjaangai tatt nuorra älb-
mai käättai, lakkani päärrasa lusa, puorastatti so ja
jatti: waddus tunji Jubmel aawow! The wasteti
päres Tobias: maggar aawow mon kalkaw adnet,
kutte wiertiw? Hendijetin tjakkähit, iwä maatte al-
me tjuowlasaw wuoidnet? The jatti tatt nuorra älb-
mai: äro kerdewats; kall tatt Jubmel warga tunji
wiekkew pokta. The katjai päres Tobias: sitah kos
tän mo pardnew ääppesit Nagesa stadai Medeni
Gabela lusa? The wasteti tatt nuorra älbmai: mon
hikkalaw so ääppesit täffo, ja poktet warres wuotain
ruoptot. The päres ain katjai: maggar maaddosi ja
säkäst tän läh? Nobbe wasteti: äro jaffa; ikopä lä
juo tanne kalle, ko tän akti saakait läh kullam; mai-
tes tän will taarpahah tiettet, kutet maaddosi mon
läw? Walla wai tän kalkah utseb määrahaw adnet,
sitaw mon albmotit tunji, jutte mon läw Narias
tan stuorra Ananiasa pardne. The jatti pääres To-
bias: kall tän läh waljos maaddosi. Eele tauß pa-
han ane, jutte mon läw to säkä pirra katjatallam.
The wuolge nabbo maffai, ja läähkos Jubmel
tunnoi qwuoinen, käino nann, ja so Engil man-
nos tunno saaron. The wuolgi tatt nuorab To-
bias taina raadnainis. Walla Tobiasa edne aalgi
tjeerrot ja kaikoti pädnjes: mannes tän läh kull
eerit raaijam munno päreswuota tärwow? waipä
tah rutah äh littja äbdä kaudnom, mai teti tän läh
pardnew eerit raaijam; alma mi leime aikalai päättet
taaina hääjostwuotainemme, tatt littji stuorab tawer,
ko pardne littji munno paaldan. Walla päres To-
bias jatti: eele tjeero; alma munno pardne päättä
warreswuotain ruoptot. Mon räiwow, jutte Jub-
mela puorre Engil lä so saaron, ja kalkaa nän tä-

matit kaikka, mait sän parga, atte sän kallaa aawuin päättet ruoprot munno lusa. The jaskatuwai alde Edne.

Wuostas kantsad lakkai pekke.

**Nuorab Tobias adtjo usparis aaffaw
mannam mäkken, ja päärrasa tjalmeh
tjuowkotih.**

Ko tal nuorab Tobias lü wuolgam taina qwuoi-
minis matkai, the sai päätika wuostas peiwen Tig-
riša äädnoi. Ja ko Tobias kallai passat juolkitis
äänön, the pääti stuorra qwuolle, mi sitai njeellat
äbbä älbmam. Walla tatt so mannamqwuoihme
jatti: eele suerganä; walde qwuolew suowdest fitta
ja kiese kaddai. The Tobias oito kiese qwuolew kad-
dai. Ja mannam qwuoihme jatti: tjaleste qwuolew
nibin, walde tsäkew, ribrew ja saappew, ja peja ai-
moita: tatt lä talkasin puorre. The Tobias katjai:
Kän lunne mäi. kallin ijasajew ädtjot? The wasteti
matke qwuoihme: taan paiken lä akka älmäi, Kän nam-
ma lä Raguel; tatt lä to sällä; ja tan älbman lä
akka aidna neida, ja tan neida namma lä Sara;
tän kallah suognotit tan neidai, ja anotiit taw alde
aattjest allastit affan, jutte tunji lä kaikka so tawer
merretum. The wasteti Tobias: mon läw kullam
tan neida pirra, jutte tatt lä juo adnam ketjaw teu-
do, ja kaikah läh jaabmam, ja tafa lä will tatt saat-
ka kullom, jutte neure jala pahas hägga täjt lä kad-
dam. Mon palaw, marje minni sjadda jädä ko siji
lä sjaddam, the sjaddali mo aitarita stuorra märäs,
taina ko mon läw aidna maanna. The jatti matke-

qwuoihme: kula ein: mon kallaw tunji sardnot, kai
pajel Perkal adna saamow. Tatt adna samow täs-
sjo taggari pajel, kuteh ädtjelats haalittemest aakkait
waldih, akt jädä mietatis juttusi kum. Walla ko
tän tjaangah märsinadt märse käättai, kallah tän
maasshat ja anetit eettjadt tjärgä uottattemest so fitta
kälmad peiwe aattjai; täi kallapette pos rätkälit Sub-
melaw äntäst. Äska kälmad ijan kallah tän Sub-
mel paloin suognuadt märjadt paldei i ädtjelats haa-
liteme tet, walla tan tet, wai maanah luluw tunnost
sallanit, wai tunno kala päärtäli tat siwdujatus,
maw Submel lä Abrama manges puolwaita läap-
patallam.

The oit wuolgika Raguel lusa, ja Raguel tuo-
stoti sunnow aawuin. Ja Raguel käättjasti Tobia-
saw tjalmuita, ja jatti akkasis Hannai: kalle pä taat
pardne lä monne laawe muodok. The Raguel ka-
tjai. Kästes ti lepit wieljah? Tah wastetin: mi läp
Naphthala maaddost; mi läp saangah Niiniwe stadast.
The Raguel ain katjai: tädbäbetet kos ti mo laa-
wew Tobiasaw? Tah wastetika: tädbäb kalle; taat
nuorra älmäi läki Tobiasa pardne, man pirra tän
jaskotah. The Raguel njämoi taw pardnew tjepeta
pirra ja tjulesti, ja jatti: siwdujettum lahkos tän
pardnam, tän lahki siwo ulbmui maanna. Raguel
akka ja neida Sara ai aalgika tieerrot. Tasse man-
gela kättjoi Raguel sautsaw njowwat ja pejat
maallasaw. Ja ko maales lü kargam, kättjoi Ra-
guel tait qwuossit pjebmotallat.

The wasteti Tobias: inmon udne paito pärrät
jala juskat, äudäl ko tän paajah mo rätkälit äntäu
waidemusaw toste, jus tän lääppetah neidad Saraw
peijat munji affan. The suorgani Raguel, ko sän
taggar saakkait kulai, jutte sän palai, marje tafa sjad-
daa the ko tuoita äudeb irke älbmaita, kuteh leju

waltotam taina neidain, ja lejin kaikah kerjas jaabmam; ikä tal ain Raguel mälketam maitel. The jatti Tobiasa matteqwuobme: eele pala peijamist neidaw, jutte tasa lä tatt neida meerretum affan, taina tatt ilä aktal teudo ädtjom so haldit äudäl. Ja! mon jaakkaw, jatti Raguel, atte Submel lä kullam mo räkkolwasaw, ja mo kadnjalit läkkäm. Mon jaakkaw, jutte tan teti lä Submel paaijam tunnow teekki päättet, wai mo neida kalkali teudow ädtjot äme eetjas säkäst, Mosesa laaga milde. (Ja the sän jatti Tobiasi) äro jaska; mon sitaw peeiijat tunji neidaw. Ja the sän waaldi neida kietaw, ja pejai Tobiasa kiettai ja -jatti: Abrama Submel, Isaka Submel ja Jacoba Submel laakkos tunnoi qwuomin, wiekterus tunnow ja šiwdnjetus tunnow waljasit. ja sai waaldika kirjew ja tjalika kaallats wuota litrow. Ja tah kiittin Submelaw ja admin hääjait. Ja Raguel kättjoi aakkas Hannaw karwetit mäsai ädatakaiit sifnjeb ladjai ja tälwoi neidas rätko; wala Sara tjeeroi. The jatti Raguel: äro puorin mie-lain neidatjam! waddus tunji Submel almen jaskatufaw ja aarwob, tan määrräha saijai, marw tån läh kierdam.

Mangel maallasa, ja ko leiijn pärrämist kargam, waaldi Raguel ja tälwoi Tobiasaw mäsjes lusa sifnjeb ladjai. Walla Tobias hälaitatti mäsjes ja jatti: tjuodtjele pajas Sara! mäi kalkin räkkälit Submelaw udnats ijan ja itten ja kälmad peiwen; äska mangel kalkin mäi äntäst äreot the ko kaallats qwuomih; jutte mäi lähn ailest maanah; äp mäi kalka kaallats wuota littow alget the ko hednigah (paakka nah) kuteh Submelist äh huola. Ja sai aalgika räkkälit Submelaw kabbatjakah, wai sän kalkai warjelit sunnow. Tobias räkkäli nau: Herra Submelam! mia aitari Submel! To kalkih kiittet albue ja aad,

nam, määrra ja äänoh, aaijagah ja kail šiwdnjetum ämeh. Tån läh takkam Adamaw äädnam peekkest, ja waddih Erwan sunji wiekken. Tån tietah Herra, jutte mon iwlä ädtjelats haalitemest waldam taaw ärpen pällam affan, walla wai maanah lulun salka-nit moste, kái tjada To ailes namma kalkali kitolwasaw ja hewetufaw ädtjot kitt ekewen aikai. Ja Sara kis räkkäli nau: Herra arbmetä munnow, wai mäi kabbatjakah päatalime warreswuotain merretum aikai!

Walla kassi paali kättjoi Raguel kaaggitis ja wuolgi taikum ulkos, ja paali hautew, jutte sän ussoli; marje tasa lä shaddam the ko tuoita äudeb ike älbmaita, kuteh kalkin so adnet. Ja ko sän lii kargam paallemist räggew, pääti sän aakkas lusa ja jatti: peja tärdown kättjat, lääko Tobias jaabmam, wai mi ädtjop so haudai peijat, äudäl ko peiwe paijan. The tärdo tjaangai sifnjeb ladjai ja kaunai kabbatjit hääggain ja warrasin ädhemin paldalakkoi. The pääti tärdo taina hausskes saakain ruoptot. Walla Raguel Ja Hanna kiitika Submelaw ja jattika: mäi kiittep To Herra Israla Submel! kutte läh arbnow miji wuofatallam, ja eerit kaitatam tarw wastes wassolattjaw, kutte mijaw lä wuorjam. Tån läh arbmetam taait aidna maanait; waipä sai akew ilmew kiitalika To taggar arbmo äudän, ja juokke aike wada luluiika Tunji rampow ja kudnew, wai etjah päatalulun tietter, jutte Tån aktol läh Submel taan ilmen.

The kättjoi Tobias matteqwuomies lusas, ja jatti: kula wieljam! jus mon waddaluluw tunji eettjam ärjen, i tatt lulu mikke tai puori takoitadt äudän, mait tån läh munji takkam. Taul räkkälaw mon to, taka nän puorist ja mana taaina welgekirjina Gabela lusa Medeni, wai tatt malksa tunji tait ru-tait, ja kättjo maita eetjas päättet teekki mo hää-

jaita; jutte tän tietah, kofte mo attje läffa peiwit ja päddäit, ja jus mon äntän peiwen wipalin piijel meere, the sjaddali sunji stuorra määs: ja tän tietah ai, man harbmatit taat Raguel lä mo räffatallam, ärröt taabbe ädasif qwuolte wakko, ja mon iw maatte taw naatot. The waaldi oit matke qwuoine taw wielge kirjew ja muttem kaaggit, ja wuolgi täkko, ja waaldi tait ruutait Gabila tietast; muitali ai Tobiasa pardne pirra, ja kättjoi päättet kirjaita. Ja ko sai päätika Raguela lusa, kaimälkä sai Tobiasaw täffähemen täälön. The tjuodijett Tobias ja tjulesti Gabelaw. Walla Gabel tjeeroi, kiitti Zubmelaw ja jatti: siwdnjetus to Israla Zubmel; tän läh siwo, walfos ja Zubmelpalotars älbjia pardne, kutte äädna puorit lä takkam waiwasita: siwdnjetum lääffos to akka ja to aitarah: waddos Zubmel arbmos, wai täi wuoinalite eetjädä maanait ja maanai maanait kitt kälmad ja neljad puolwai! siwdnjetum lääffos to maddo Israla Zubmelist, kutte ikkat tärjo ja (ulbmui maanait) halti. Ja ko käikah lejin jattam: amen! the täffkitin pärätjit. Walla hääjait tah adnin Zubmel paloin.

Ko tal nuorab Tobias wipai tai hääjai tet, ikä päättam ruoptot tan aikai, mi lämats meerratum, aalgi päres Tobias määstäit pardnes, ja jatti: mainas tatt mo pardne näu kullaw aajan? marje Gabel lä jaabmam, ikä aktal sita rutait maffet. Tah sjaddaika läbbarjakah häjen, päres Tobias aktan aalkainis, ja tjeeroika, ko pardne i päättam ruoptot merretum aikai. Uide edne tjeeroi näu harbmatit, ikä paaijam eetjas jassatattet. Sän jatti: waige! pardnam! waige, waige pardnam! mannes mäi lähn piijam to eerit wuolget, munno aidna aawwo ja päreswuota tärwo, eetjame waimo tawer ja aidna aartolats. Munnon lului tawer kalle, jus mäi leime lului paaijam to eerit wuolget. Walla päres Tobias, jatti:

äro

äro siawot; äro jassa! kall munno pardnai puorest manna Zubmela arbmo tsagge; sonel puoral ja äffel-dis qwuoiome matken. Walla i akka sittam jassatorwat. Tatt wielai juolke peiwe ulkon, ja wardahi täkko tai palgai nala, käste pardne kallai päättet.

Walla Raguel jatti wiwwasis Tobiasi: äro ain taabbe mia lunne, mon kallaw raaijat säbmaw saakaina attjadt lusa, wai sän ädjo kullat, jutte tän läh puorest wiesfomin. The jatti Tobias: mon tietam, jutte attiam ja ädnam läpa mo wuordemin; säi läfkäba peiwit ja päddäit, ja läpa stuorra määräha sinu mo tet. Ko tal Tobias i paitum sjatt ärröt wuoppas lunne, the wierti Raguel luoitet so aktan aalkainis Sarain. Ja Raguel waddi wiwwasis lakkew äbmotakast; sän raajai so kaaggikun ja ääloikun ja rutai kum, ja paajai so raafin mannat aitari lusa; ja jatti: Herra Zubmela ailes Engil lääffos tuina qwuoiomen käinonann, tälwos to warreswuotain ruoptot käättosit. Wai tän kauna-luluh Mitarit puotist cellemin, ja waipa Zubmel paajast mo tjalmitt tunno maanait wuoidnet, äudäl ko mon jaamaw. Ja aitarah kättjon neidasa Saraw kuldalit ja kudnetit wuoppas ja wuodnamis, the ko eetjas äigatit.

Walla wuostas nobbe läffat peiwen, ko Tobias aktan wäälainis ja ääloinis kii päättam lassa raaijat, Ninive stadai, the jatti tatt so matke qwuoine: tän tietah, maggar wuolen tän läh attjadt qwuodam siitai; jus to miekka lä, the kallin mäi wuolget äudän, päattos Sara astoi mangan äälaina ja kaimilumi. Tasa qwuorasi ai Tobias. Ja mannam qwuoiome jatti: walde faronadt qwuole saappew, marje tän sjaddah taw taarpahit. The oit wuolgika.

Walla Hanna (Tobiasa edne) täfflähi peiwest päiwai waare nann palga nann, ja wardahi kullas. Ko sän tal aitsai pardnes päättemin kullen, tädbäi

sän talaks, ja wuolgi wieklat ruoptot pädnes lusa, ja jatti: kättja! to pardne lä päättewin! Walla mat-
teqnuoibme jatti nuorab Tobias: ko tän päätab kätt-
tai, kalkah tån räkkälit ja kiitet Submelaw ja the
kalkah tån tjulestit aartjadt, ja tån kalkah wuoidalit
so tjalmit taina qnuole saappin, the kalkah so tjalmech
rapposit, ja sän kalkaa wasti tjuowkatis ädriom, the
kalkaa äska pädne awon siaddat.

Wuostal pääti pääna, man si kella Faronissa
waldam; tatt wuottoi seipew, (ko kättai si päättäm)
ja lei awon.

The tjuodtjeli pāres Tobias häkkat, ja ruottasti
tainal aawoin ytkos, wai sän kalkai tueslotit ja puora-
stattet pardnes; walla sän närtäti eettas, taina ko sän
lii tjuowkatis maassam; the sän kättjoi swaidnasaw
laidit kietast. Ja sai tjerpiha kabbatjakah aawost,
pāres Tobias aktan aakkainis ja tjulestika pardnes.
Ja ko tah lejin kiittam Submelaw, tjalffitun kailah
wuolos. The waaldi nuorab Tobias qnuole saap-
pest, ja wuoidai pārrasa tjalmit; tatt pautjetti wuo-
stak, walla ko sän lii kierdam anekis pāddam, the
lāggai tjuodsa tjalmit, the ko liise naffe mānest, ja
nuorab Tobias njaukasti tjuodsam eerita: the äska
tjuowkotin pārrasa tjalmech, ja tah kiitta kättin Sub-
melaw kailah, kutech ädriom taw kullat. Ja pāres
Tobias jatti: mon kiittam To Herrä Israla Sub-
mel, ko tån läh mo pakatallam, ja wasti wiekketam,
wai mon maattam pardnam wuoidnet. Kettaw peiwe-
tasse mangel ällii wiimal Sara manje, kaaggikum ja
äälöikum, ja sän powti äädna rutait, tasa will tait
rutait, mait Gabel lii maksam. Ja nuorab Tobia-
as soptjasti attjasis ja ädnasis, man harbmät äädna
puorit Submel lii sunji tallam tån maske qnuoime
tjada, mi so searon lii mannam.

Tasse mangela kättjoi Tobias pardnes lusa ja
jatti: maites mi kalkab palkan faallat tån ailes älb-
mai, kute to lä tjuowwom? The wasteti nuorab To-
bias: etfelis aartjatjam! kottes mi matteh so makset
kaila tai puori pargoi äudäst, mait sän lä minji
tallam? Tatt lä tälwom mo warresin tätko ja ruop-
tot; sän wiedtjai ets rutait Gabelist ja äiwati mo
taaw qalkaw walder: tasa wiet kättai sän eerit taw
neures häaggaw, ja takai so aartjatjam, ja sän
wiekkeri mo, ko tatt wastes qnuolle sitai mo njeellat;
tanka älbma tjada läh tån ai tjuowkattadt ädriom:
kottes mi the mattep makset so, kaila so puore par-
goi äudäst? Kättjalä taul aartjatjam faallat sunji lak-
lew taist tawerist, mait mi läp teekki poktam. The
kättjoika kabbatjaka attje ja pardne taw älbmam fier-
ra, ja faalaka sunji laklew taist tawerist. Walla
tatt älmäi jatti: kiitit ti ja kudnerit Submelaw al-
men, kailai almatji äudän, kute tiji lä taggar arb-
mow wuotetam. Konogasai ja äiwalattjai tjeekos
aifonnusait kalkaa ulmuts tjeekkat; walla Submela
pargoit kalkaa ulmuts rampot ja almorit. Waddal-
takah waiwasita jaabmemist kaatjoh, juddoit eerit wa-
stoh, ja anekis häaggain. Walla Submelheitanasah
häawatish etjasa. Mon sitaw tiji almorit tån ase
wijoraw; immon sita tjeekkat taw suollemis kättjomaw.
Ko tån liijh räkkälemen ja tjeerromin: ko tån tjuod-
tjelijh pajas pärätin; jaabma ulmuit rubmahit suollet
tjeekkih eettadt kätten, ja hautai peeiijh ijan: the
mon qwuoddin to räkkulwasait Submela äudäi. Ja
taina ko Submel tünji liikkui, the wierti tatt nän
siaddat. Wane waiwetaka tån ih kalkam pāssat,
wai tån kalkah kättjaluwmot. The la tal Submel
raaijam mo wiekketattjat to, kaitatattjat taw pahas
wuoiganasaw, mi to manjew wuorjai. Ja mon läh

Raphael, akka taist leijaw Engelst, mah Juhmela äudän tjuodtjoh.

Ko Tobiasa qwuowtes taw kulaike, the sai suor-ganeika, ja hehketeika ja kattjaiska wuolos äädnamä. Walla Engil jatti: ärrö jaska: elle suorğanä! kiittit Juhmelaw, kän sittama milde mon läw tia lunne ärröm. Kall tatt näu lä wuoidnom, the ko mon littjow tia pjebmöit pärräm; walla monel etja pjebmo, mait i aktal almatš maatte wuoidnet. Ja tal-lä lä aike, mo matšat ruoptot tan lusa, kutte mo lä raatjam. Kiittit ti Juhmelaw, ja kulatit so äutoit. Ja ko sän lii tait paakoit jattam, kaatoi sän šia tjalmi äudäst. The aalgi päres Tobias kiittet ja hewetit Juhmelaw, ja jatti: Herra! Tän lah puore-mus Juhmel, ja kaikweres Juhmel; To riikka pisso ekewen aikai. Tän pakatah ja jaskatah wasti. Tän maattah helwiti wuolos njeeidet ja pajetah wasti. To äudäst i pääsa aktal paattarit. Ti Israla maagnah (Mistagasah) kiittit ja hewetit Juhmelaw Heednigi (paakkani) kaskan. Sän lä pakatam mijaw, mia suddoi tet, ja arbmös tjada lä sän wast mijaw wiefketam. Kettjit, maggar äudoit sän lä takkam miji; hewetit so, tai suorra pargoi tett, kiittit so, kutte ik-lat tärjo. Mon sitaw ai kiittet so taan äädnamann, känne mi läp fangan ärröwin; jutte sän lä suorra äudoit takkam suddolats wäälkai. Järgälit eetjätä suddogasah, ja takkit juola, mi puorre lä. Mon sitaw waimoš aawwosit Juhmelin.

Taste mangel wiesoi ain Tobias ueljeläkk jake, ja wuoini maanai maanait, ja hautatuwai Ninirwe šadan, ko sän lii tjuotew ja qwuolte jake päres.

Nobbe kantsjod lakkai Pekke.

Profeta Daniel.

Daniel lii akka taist älbmaist maw Babela Konogis Nebukadnezar lii waldam fangan, ko sän hää-wäti Jerusalema Stadaw. Ja Konogis kättjoi, muttem äiwe älbmaw, (kutte lei ko eennil šiidan äiwe) kättjadt surji muttem paardnit taist Israla maanaist, kuteh lejin fangan wuolgaturwum Babela riikkai; kuteh kaskin Chaldeeri tjalogit äppat, ja ammat älbman šjaddat. Tai paardni kaskan lii akka Daniel, nobbe Hanania, kälmad Ušael, neljad Ušaria, kaskah neljes Judari maaddoš. Ja Konogasa šiidan äiwe nabdi tait paardnit etja namain.

Daniel kättjotuwai Beltesazar, Hanania, Sa-drach; Misael, Miesal ja Ušaria Abednego. Walla Juhmel waddi taita älbmaita jerbmew ja mielait, juokkelakan tjaallogit taajjatit, tjaallet ja läkkät. Ja ko šiidan äiwe powi tait älbmait Konogasa äudai, kannojin tah läkew kierte jerbmabuh, ko kait etja tiet-teh ja naste älbmah äbbä Babela riikan. Ja tah šjaddin ammat älbman Konogasa wuolen.

Muttin niekati Konogis Nebukadnezar taggar niekow, maste sän ets suorğani, ja kätšai. The kättöi Konogis tjäkkai kaskait tiettit, naste älbmait ja näi-dit, ja kättjoi tait, šardnot, maggar niekko tatt lei, maw sän lii niekatam. Walla tah wastetin: Jus tän Herra Konogis soptsastah miji niekow, the mi kaskah kättjalit taw niekow tjelgit. Walla Konogis jatti: mon läw wajaltowwam; ja jus ti eppit šardno munji niekow ja mait tatt meeki, the kaskaperit kaskah häkkänit. Walla näideh wastetin, i aktal almatš äädnamann maatte taw šardnot; ikä aktal Konogis, waiko man suorak ja šaamolats, lä taan raai-